

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **Mgr. B. V.,**
bytem [adresa]
zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Urbanem
se sídlem Krosenská 531/4, Praha 8

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 11. 7. 2017, č. j. 36364/2017-MZE-12151,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra zemědělství (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut její rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství odboru environmentálního a ekologického zemědělství (dále též „ministerstvo“) ze dne 21. 3. 2017 č. j. 18885/2017-MZE-17252, ve věci zrušení registrace osoby podnikající v ekologickém zemědělství podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství (dále jen „zákon o ekologickém zemědělství“), a prvotupňové rozhodnutí ministerstva potvrzeno.
2. Žalovaný a ministerstvo vycházeli při svém rozhodování z oznámení společnosti Biokont CZ s.r.o. (dále jen „Biokont CZ“), která vykonávala u žalobkyně kontrolní činnost dle § 6 odst. 3, 5 zákona o ekologickém zemědělství, ze kterého vyplynulo, že Smlouva o inspekci a certifikaci číslo 2951 ze dne 16. 5. 2011 (dál též „Smlouva“) uzavřená podle § 6 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

téhož zákona mezi Biokont CZ, jako vykonavatelem, a žalobkyní, jako objednatelem, byla ze strany Biokont CZ k 31. 12. 2016 vypovězena, neboť žalobkyně neposkytla kontrolorům Biokont CZ nezbytnou součinnost pro provedení kontroly a neumožnila kontrolu v roce 2016. V průběhu řízení žalobkyně uvedla, že obdržela výpověď Biokont CZ se kterou nesouhlasí, neboť smluvní podmínky neporušila, protože v době, kdy měla být kontrola prováděna, již nepodnikala v ekologickém zemědělství, hospodářství bylo převedeno na jiný subjekt, o čemž informovala. Ministerstvo po provedeném řízení podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství její registraci, jako osoby podnikající v ekologickém zemědělství (dále jen „registrace“), zrušilo. V rozkladu proti rozhodnutí ministerstva žalobkyně namítla neúčinnost výpovědi smlouvy o kontrolní činnosti. Měla za to, že je smlouva nadále platná a účinná, není tedy důvod uzavírat novou, svou registraci v ekologii nezrušila ani smlouvu nevypověděla. O rozkladu rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kde se vyjádřil k důvodům rozkladu a poukázal na odstavec 5.5 Smlouvy (poznámka soud- správně má být uvedeno 5.4), podle které může vykonavatel (Biokont CZ) kdykoli tuto smlouvu vypovědět pokud objednatel (žalobkyně) neplní ustanovení této smlouvy, výpověď byla žalobkyni doručena dne 19. 2. 2017, toho dne smlouva pozbyla platnosti a žalobkyně byla povinna do 30 dnů uzavřít novou smlouvu o kontrolní činnosti ve smyslu § 6 odst. 3 zákona o ekologickém zemědělství. Neuzavřením této smlouvy ve stanovené lhůtě má za důsledek dle § 8 odst. 2 písm. c) citovaného zákona zrušení registrace osoby podnikající v ekologickém zemědělství. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně zmíněný článek V. odstavec 5.5 opomíjí, stejně jako článek II odst. 2.2, podle kterého je povinna zajistit nebo vytvořit ke kontrole odpovídající materiální nebo technické podmínky. Žalobkyně tuto povinnost porušila tím, že součinnost neposkytla a neumožnila kontrolu v roce 2016. Tuto skutečnost sama nějak nerozporuje. Smlouva byla proto ze strany Biokont účinně vypovězena. Konstatoval, že v řízení bylo prokázáno, že žalobkyně novou smlouvu o kontrolní činnosti ve smyslu § 6 odst. 3 zákona o ekologickém zemědělství neuzavřela, došlo tak k naplnění podmínek pro zrušení registrace dle § 8 odst. 2 písm. c) tohoto zákona. Pro tento závěr není podstatné, zda byla činnost osoby podnikající v ekologickém zemědělství fakticky vykonávána či nikoli, neboť takovou podmínku ustanovení § 8 odst. 2 písm. c) nestanoví.

3. Žalobkyně v podané žalobě namítala nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že již v řízení uvedla, že v době žádosti o termín kontroly v závěru roku 2016 již nepodnikala a hospodářství bylo převedeno na jiný subjekt, o čemž Biokont CZ informovala. Připustila, že neuzavřela novou smlouvu o kontrolní činnosti poté, kdy zanikla původní smlouva o kontrolní činnosti. Novou smlouvu neuzavírala, neboť přerušila své podnikání a hospodářství převedla na otce. Ministerstvo ani žalovaný tuto informaci neověřili ani ji nevzali za nespornou, ignorovali ji. K tomu poukázala na znění ustanovení § 8 odst. 3 písm. c) a tvrdila, že v řízení o zrušení registrace vzhledem převodu ekofarmy na otce nebylo o čem rozhodovat, neboť její registrace ze zákona zanikla a nelze rušit něco, co neexistuje. Měla za to, že Ministerstvo zemědělství neplní své základní úkoly dle platného právního řádu. K tomu poukázala na § 15 a 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky. Uzavřela, že v daném případě nemohlo proběhnout správní řízení o zrušení registrace podle § 2 odst. 1, 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) ve vazbě na § 8 odst. 2 zákona o ekologickém zemědělství, a pokud proběhlo, pak měl v řízení o rozkladu tuto skutečnost žalovaný zjistit a nezákonnost stranit, což se však nestalo. Nápravu je třeba zajistit i proto,

že ministerstvo řídí další subjekty, které rozhodují ve správním řízení a které ve vztahu k žalobkyni a jejímu otci frapantně porušují zákon, aniž by byla sjednána náprava.

4. Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí a dále uvedl, že v žalobě žalobkyně již nenamítá neúčinnost výpovědi. Naopak označuje za nespornou skutečnost, že k zániku smlouvy došlo, aniž by byla uzavřena smlouva nová. Jediná námitka uplatněná v žalobě spočívá v tvrzení, že řízení o zrušení registrace nemělo být vůbec provedeno, neboť byly splněny podmínky pro zánik registrace dle § 8 odst. 3 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství z důvodu převodu ekofarmy na jinou osobu. Jedná se o novou námitku, kterou žalobkyně ve správním řízení neuplatnila. Její veškeré námitky v řízení směřovaly ke zpochybnění účinnosti výpovědi smlouvy a oprávněnosti kontroly, kterou žalobkyně neumožnila, což byl důvod následné výpovědi smlouvy. Je pravdou, že údajnou neoprávněnost kontroly žalobkyně vyvozovala ze skutečnosti, že „ukončila své podnikání“ a hospodářství převedla na otce. Nicméně z evidence zemědělského podnikatele bylo zjištěno, že je žalobkyně stále vedena jako zemědělský podnikatel. Z vyjádření Biokont CZ z 24. 4. 2017 vyplynulo, že v době zmařené kontroly žalobkyně na pozemcích hospodařila. V odvolání, resp. rozkladu pak žalobkyně výslovně uvedla, že svou registraci v ekologii nezrušila a že původní smlouva stále trvá. Uvedená tvrzení žalobkyně si do jisté míry vzájemně odporovala a nebylo možno vyložit je jako návrh na provedení okamžitého výmazu ze seznamu ekologických zemědělců podle § 8 odst. 3 písm. c) citovaného zákona. Naopak z jejích tvrzení vyplynulo, že zpochybňuje výpověď smlouvy a ukončení registrace jako takové. Za této situace a v souladu s principem právní jistoty bylo nezbytné meritorně ukončit řízení o zrušení registrace a vypořádat v něm všechny námitky žalobkyně. Žalovaný postupoval správně, když rozhodl o ukončení registrace žalobkyně, neboť v řízení bylo prokázáno splnění podmínek dle § 8 odst. 2 písm. c) citovaného zákona. K tomu žalovaný upozornil, že z hlediska žalobkyně není rozdíl v tom, zda k ukončení registrace dojde ze zákona či na základě rozhodnutí žalovaného, není tedy ani zřejmé, proč žalobkyně napadá rozhodnutí žalovaného žalobou, když v současné je srozuměna s tím, že nemá být vedena v evidenci osob podnikajících v ekologickém zemědělství.
6. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
7. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně považovala za nesporné proběhlé řízení o zrušení registrace dle § 8 odst. 2, zakončené vydáním v rozhodnutí o zrušení registrace. Toto řízení bylo zahájeno na základě podnětu Biokont CZ, ze kterého plyne, že své hospodářství převedla na jiný subjekt před převedením kontroly, z toho důvodu tedy nemohla být kontrola u žalobkyně provedena, kontrolní organizací jí proto vypověděla Smlouvu. Jestliže tedy bylo žalovaným zahájeno správní řízení dle § 8 odst. 2 zákona o ekologickém zemědělství, nemohl vycházet z opatřených podkladů. Pokud se v řízení bránila, pak pouze reagovala na písemnosti od žalovaného, jejichž obsah byl zrušení registrace. Považuje to za další útok proti její osobě ze strany správních úřadu rezortu zemědělství, jak lze zjistit i z řady dalších žalob podaných u Městského soudu v Praze a Krajského soudu v Praze. Nelze přenášet odpovědnost za správnost vedení správního řízení a rozhodování na účastníky řízení. Žalovaný od samého počátku věděl o převodu hospodářství, proto v zájmu na zachování právní jistoty mohl zahájit správní řízení a rozhodnout ve věci dle § 8 odst. 3 zákona o ekologickém zemědělství deklaratorním

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodnutím, že registrace zanikla. Rozhodně nelze rušit něco, co zaniklo objektivně ze zákona. Vydaná rozhodnutí jsou věcně zneužití právního principu presumpce správnosti správních rozhodnutí. Po formální stránce porušil žalovaný vědomě zásady logického uvažování navíc obojí obhajované i v řízení o správní žalobě před soudem.

8. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
9. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Podstatou sporu posouzení, zda ministerstvo a žalovaný rozhodli v souladu se zákonem, pokud podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství zrušili registraci žalobkyně, či nikoli.
11. Podle ust. § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství Ministerstvo též zruší registraci, jestliže smlouva o kontrolní činnosti podle § 6 odst. 3 pozbude platnosti a osoba podnikající v ekologickém zemědělství do 30 dnů ode dne pozbytí platnosti smlouvy neuzavře smlouvu s pověřenou osobou.
12. Podle § 6 odst. 3 téhož zákona žadatel je povinen uzavřít s osobou pověřenou vydávat osvědčení o původu bioproduktu, biopotraviny nebo ostatního bioproduktu, vybranou ministerstvem podle § 29 (dále jen "pověřená osoba") smlouvu o kontrolní činnosti podle zvláštního právního předpisu.
13. Žalobkyně v podané žalobě namítala nezákonnost rozhodnutí žalovaného, neboť s ohledem na převod ekofarmy nemělo být postupováno podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství, neměla jí být podle tohoto zákonného ustanovení zrušena registrace, žalovaný měl tuto nezákonnost zjistit a odstranit.
14. Soud k tomu z obsahu spisového materiálu, jakož i rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ověřil popis skutkového stavu tak, jej správní orgány uváděly v odůvodnění svých rozhodnutí. Z něj vyplynulo, že ve vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení podáním ze dne 16. 3. 2017 žalobkyně mj. uvedla, že zaměstnanci Biokont CZ dne 2. 11. 2016, který žádal o termín kontroly v ekologickém zemědělství, telefonicky sdělila, že ukončila podnikání k datu 1. 10. 2016 a hospodářství včetně veškerých závazků převedla na J. V. V odvolání (poznámka soudu – v rozkladu) proti prvostupňovému rozhodnutí brojila proti ukončení smlouvy s Biokont CZ a oproti obsahu svého vyjádření k zahájení správního řízení uvedla, že nezrušila svou registraci v ekologii, nevypověděla smlouvu, tedy nebyl důvod uzavírat smlouvu novou, jelikož platí stále ta původní. Z vyjádření Biokont CZ k odvolání (rozkladu) žalobkyně vyplynulo mj., že žalobkyně naposledy odmítla kontrolu dne 2. 11. 2016 s tím, že již k 1. 10. 2016 ukončila činnost. Toto prohlášení podle vyjádření Biokont CZ však není pravdivé, neboť nikdy nebyla žádná výpověď smlouvy doručena na Biokont CZ s.r.o., taková výpověď musí být písemná s originálními podpisy statutárních orgánů, žalobkyně nadále užívala veškeré pozemky až do 6. 12. 2016, kdy je převedla na otce pana J. V. Z toho vyplývá, že k datu, které nahlásila, jako ukončení činnosti, byla stále dle LPIS uživatelkou pouze v EZ. Pro úplnost soud uvádí, že součástí spisového materiálu je doklad o registraci žalobkyně jako osoby podnikající v ekologickém zemědělství ke dni 26. 6. 2012, smlouva o inspekci a certifikaci

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

č. 2951 mezi žalobkyní jako objednatelem a Biokont CZ jako vykonavatelem ze dne 16. 5. 2011, z jejíhož článku V. bod 5.4 vyplývá, že vykonavatel může kdykoli vypovědět tuto smlouvu, pokud objednatel nesplní ustanovení této smlouvy. Ve spise je založena i výpověď uvedené smlouvy od Biokont CZ žalobkyni s poukazem na citovaný článek V. bod 5.4. ze dne 30. 12. 2016.

15. Z uvedeného je zřejmé a v tomto rozsahu není mezi účastníky v řízení před soudem sporu o tom, že Smlouva zanikla ke dni 31. 12. 2016 a ve stanovené lhůtě dle § 6 odst. 3 zákona o ekologickém zemědělství žalobkyně novou smlouvu o kontrolní činnosti neuzavřela. Podle obsahu spisového materiálu žalobkyně v průběhu řízení o zrušení registrace dle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství nejprve tvrdila, že již k 1. 10. 2016 ukončila podnikání a celé hospodářství převedla na otce pana J. V. (vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 16. 3. 2017, vyjádření Biokont CZ k rozkladu žalobkyně), poté tvrdila, že nezrušila svoji registraci v ekologii ani nevypověděla smlouvu, tedy nebyl důvod uzavírat smlouvu novou, jelikož platí stále ta původní (odvolání, resp. rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí) a konečně v podané žalobě namítala, že souhlasí s tím, že neuzavřela novou smlouvu o kontrolní činnosti poté, kdy zanikla původní smlouva o kontrolní činnosti, neví, proč by měla uzavírat novou smlouvu, když přerušila své podnikání a hospodářství převedla na otce (čl. II. žaloby). A v replice k vyjádření žalovaného konstatovala, že řízení bylo zahájeno na základě podnětu Biokont CZ s.r.o., ze kterého plyne, že své hospodářství převedla na jiný subjekt před provedením kontroly a kontrolní organizací jí proto byla vypovězena smlouva (replika ze dne 31. 10. 2017). Za tohoto stavu žalovaný, resp. správní orgán I. stupně nepochybil, když se rozhodl zahájené správní řízení ve věci zrušení registrace podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství ukončit věcně poté, kdy bylo kontrolou registrů IZER a LPIS zjištěno, že žalobkyně na sebe nemá evidováno žádné hospodářství, žádná zvířata, ani nemá v užívání žádné pozemky, tudíž nemůže být vedena jako ekologický zemědělec. V dané věci tak bylo naplněno ustanovení § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství, podle kterého ministerstvo též zruší registraci, jestliže smlouva o kontrolní činnosti podle § 6 odst. 3 pozbyde platnosti a osoba podnikající v ekologickém zemědělství do 30 dnů ode dne pozbytí platnosti smlouvy neuzavře smlouvu spolu s pověřenou osobou. Jak již bylo shora uvedeno, žalobkyně v podané žalobě v zákonem stanovené lhůtě nerozporovala, že smlouva dle § 6 odst. 3 citovaného zákona zanikla a novou smlouvu s pověřenou osobou neuzavřela. Tato skutečnost byla důvodem pro zahájení správního řízení, které bylo završeno rozhodnutím ministerstva a žalovaného v souladu se zákonem. Poukaz žalobkyně na to, že žalovaný měl postupovat podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. c) zákona o ekologickém zemědělství, podle kterého registrace osoby podnikající v ekologickém zemědělství zaniká, jestliže došlo k převodu či přechodu ekofarmy na jinou osobu a osobu podnikající v ekologickém zemědělství již nehospodář na jiné ekofarmě, není pro danou věc právně významný, neboť podmínky ustanovení § 8 odst. 2 písm. c), podle kterých žalovaný, resp. správní orgán I. stupně postupovali, byly splněny a soud se shoduje se žalovaným ve stanovisku, že z hlediska žalobkyně není rozdíl v tom, zda k ukončení registrace dojde ze zákona či na základě rozhodnutí žalovaného, když žalobkyně byla srozuměna s tím, že nemá být vedena v evidenci osob podnikající v ekologickém zemědělství. Soud rovněž přisvědčuje žalovanému, že s ohledem na rozporná vyjádření žalobkyně v průběhu správního řízení bylo třeba s ohledem na skutkový stav a z důvodu právní jistoty ukončit řízení vedené podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona o ekologickém

zemědělství meritorně, tedy věcně, zakončit a zrušit registraci žalobkyně při splnění podmínek citovaného zákonného ustanovení.

16. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. února 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu